

М О Т И В И към Решение № 123, постановено на 25.03.2022 год. по административно наказателно дело № 297/2022 год. по описа на Районен съд С.З..

Постъпило е постановление № 6405/2020 год. от 07.02.2022 год. на Районна прокуратура град С.З., с предложение за освобождаване на обвиняемия АХМ. ИЗ. М. от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК.

Представителят на Районна прокуратура град С.З., поддържа внесеното предложение на Районна прокуратура и тъй като са налице предпоставките на чл.78а НК, предлага на съда обвиняемия АХМ. ИЗ. М. да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание глоба в размер на 1000 лева.

Защитникът на обвиняемия М., адв.Д.Т. от АК С.З. не оспорва обвинението и pledира на основание чл.78а от НК подзащитният му да бъде освободен от наказателна отговорност за извършеното от него престъпление, като му бъде наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева.

Обвиняемият АХМ. ИЗ. М. се явява в съдебно заседание, като не оспорва обвинението и се признава за виновен.

СЪДЪТ, като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установена следната фактическа и правна обстановка:

Установено бе по делото, че обвиняемият АХМ. ИЗ. М. е роден на *** година в град Ч., с постоянен адрес: с.Оп., Област С.З. и с настоящ адрес: КД, гр.С., ул."Н." № 1 /*** ***/, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, работи като пицар в пицария "П." в град С., КД, неосъждан, с ЕГН *****.

Обв. АХМ. ИЗ. М. притежавал свидетелство за управление на моторно превозно средство № ***, с категории "В", "АМ", издадено на 12.07.2017 год. от ОД на МВР С.З. и валидно до 12.07.2027 год.

На 21.10.2020 год. обв.АХМ. ИЗ. М. се явил в сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР С.З. и подал заявление – декларация, с вх. № ***/21.10.2020 год., че желае издаването на ново свидетелство за управление на моторно превозно средство и контролен талон, тъй като е изгубил старите. Обв.М. изготвил и подписал декларация, която се изисква, съгласно чл.17, ал.1 от ПИБЛД, в която потвърдил неистина, а именно, че на 15.10.2020 год. в с.Оп., обл.С.З. е изгубил свидетелство за управление на МПС и контролен талон. Въз основа на тази декларация на обвиняемия бил издаден дубликат на СУМПС №*** от 23.10.2020 год.

На 15.04.2021 год. в сектор Пътна полиция при ОД на МВР С.З. било получено писмо от ГДНП-МВР, с което била получена информация от датските власти, че СУМПС с №***, издадено на обв.АХМ. ИЗ. М. е било отнето за шофиране с превишена скорост за три години, считано от 02.06.2020 год.

Съгласно съдебната практика на ВКС, престъплението по чл.313, ал.1 от НК се изразява в изготвяне на документ с невярно съдържание, обективизирано чрез затаяване на истина или потвърждаване на неистина, с цел да се прикрие действителното правно положение. В конкретния случай обвиняемия е потвърдил неистина в инкриминирания документ, че е изгубил свидетелство за управление на МПС и контролен талон, а в действителност същото му е било отнето за допуснати нарушения на правилата за движение на територията на КД, за реализиране на целта - получаване на ново СУМПС от компетентните български власти. Невярното деклариране влече след себе си негативни последици за органа на властта, тъй като той ще издаде ново СУМПС, след като обвиняемият трябва да изтърпи последиците от наложеното му наказание от орган на властта в КД, положителни последици за самия обвиняем, най-малкото, че името му няма да бъде отразено в статистиката на органите на властта в Република България като нарушител

и сведенията, което ще се дават за него, ще са положителни.

Съгласно разпоредбата на чл.160, ал.1 от ЗДвП дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация.

Същото законово изискване се съдържа и в чл.8, ал.2 от ЗБЛД, съгласно който при изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето е длъжно в срок до три дни да декларира това в най- близкото структурно звено на Министерството на вътрешните работи или в дипломатическите или консулските представителства на Република България в чужбина, а в случаите по чл. 39а - в Министерството на отбраната или в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина.

Съобразно разпоредбата на чл.1, ал.5, т.2 от ЗБЛД свидетелствата за управление на МПС представляват български лични документи по смисъла на ЗБЛД.

В разпоредбата на чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи е посочено, че в случаите на изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето е длъжно да подаде в срок до 3 дни писмена декларация по образец съгласно приложение № 6 относно тези обстоятелства в най-близкото РУ на МВР, СДВР/ОДМВР, ДБДС - МВР, ДМ - МВР, или в звената "Миграция" при СДВР/ОДМВР.

За съставомерността на деянието по чл.313, ал.1 НК от обективна страна е необходимо деецът да е потвърдил неистина в писмена декларация, в която по силата на закон, указ или постановление на МС е специално задължен да удостовери истината, както е в конкретния случай. Такова изискване е предвидено в посочените по-горе разпоредби, като в чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи изрично е предвидено декларацията да е по образец съгласно приложение № 6. В посочения образец е допустимо да бъдат декларирани само тези четири обстоятелства - изгубване, кражба, повреждане или унищожаване.

Подаването на декларация за тези обстоятелства по образец е регламентирано именно за доказване на обстоятелства, които трудно биха могли да бъдат установени. Поради това е въведено задължение за установяването на същите чрез попълване на декларация от титулярите на съответните документи, които под страх от наказателна отговорност следва да удостоверят една от четирите възможни причини, поради които е допустимо издаването на ново СУМПС.

Процесната декларация е подадена от обвиняемия пред надлежен орган на власт - сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР С.З. и удостоверява неистина, че СУМПС е изгубено, въпреки че е отнето от компетентните власти на КД, което обосновава съставомерността на деянието от обективна страна.

От субективна страна обв.М. е действал при вид и форма на вината - пряк умисъл, видно от неговите действия: знаел е, че в декларацията е бил задължен да удостовери истината, но не се е съобразил с нормативните изисквания, като е декларира, че СУМПС е изгубено на 15.10.2020 год. в с.Оп., обл.С.З., въпреки че е знаел за неговото отнемане от датските власти.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от всички събрани в хода на наказателното производство по проведеното досъдебно производство писмени и гласни доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото чрез прочитането им в съдебно заседание на основание чл.378, ал.2 от НПК (Докладна записка от 18.05.2021 год.; Писмо с рег. № ***-***/28.04.2021 год., ведно с приложение: копие на преписка с вх. № ***-***/15.04.2021 год., ведно с материал на датски език – 13 листа и СУМПС – 1 брой;

Заявление за издаване на документ за самоличност на български граждани с вх. № ***/21.10.2020 год. – 2 броя; Разписка от 21.10.2020 год.; Вносна бележка от 21.10.2020 год.; Декларация от 21.10.2020 год.; Декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи от 21.10.2021 год. – 2 броя; Свидетелство за управление на МПС; Протокол за разпит на свидетел от 11.08.2021 год.; Писмо с УРИ ***-***-13.08.2021 год.; Справка от АИС “Граничен контрол“ с УРИ: ***-***-17.08.2021 год.; Писмо УРИ ***-***-17.08.2021 год.; Справка за Нарушител/Водач от 16.08.2021 год.; Справка за съдимост с рег. № ***/13.08.2021 год.; Писмо с рег. № И-***/29.09.2021 год.; Писмо с рег. № И-***/05.10.2021 год. – 4 броя; Искане УРИ № ***-***-07.10.2021 год.; Писмо УРИ № ***-***-29.12.2021 год.; Протокол за разпит на свидетел от 29.12.2021 год. на Ан.С.Ш.; Протокол за разпит на свидетел от 10.01.2022 год. на Т.В.Г.; Протокол за разпит на обвиняем от 30.12.2021 год.; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние от 30.12.2021 год.), както и от приетата в хода на съдебното следствие като писмено доказателство справка за съдимост за обвиняемия, като в тази насока следва изрично да се отбележи, че всички доказателства кореспондират помежду си и взаимно се допълват, без да са налице съществени противоречия между тях, поради което и не се налага поотделното им обсъждане.

При така приетата за установена фактическа обстановка съдът намира за доказано по безспорен и несъмнен начин, че на 21.10.2020 год. в град С.З., обв.АХМ. ИЗ. М. пред служител при сектор “Пътна полиция“ е потвърдил неистина в писмена декларация - Декларация по чл.17, ал.1 от Правилник за издаване на български лични документи (ПИБЛД), вх. №УРИ:***-***/21.10.2020 год. и Заявление - декларация, с вх. №***/21.10.2020 год. по чл.160, ал.1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП), които по силата на закон - чл.8, ал.2 от Закон за българските лични документи (ЗБЛД) и чл.160, ал.1 от ЗДвП се дават пред орган на власт - ОД на МВР С.З. за изясняване на някои обстоятелства - а именно декларираше, че е изгубил свидетелство за управление на моторно превозно средство №***, издадено на 12.07.2017 год. от ОД на МВР С.З. и контролен талон към него, с което свое деяние той е осъществил от обективна страна признаците на престъпния състав на чл.313, ал.1 от НК.

За да признае обвиняемия за виновен в извършването на гореописаното престъпление, съдът прие, че той е извършил деянието си при пряк умисъл, тъй като е съзнавал неговия обществен опасен характер, предвиждал е настъпването на обществен опасните му последици и е искал настъпването им. На този извод навеждат механизмът и начинът на извършване на престъплението, както и обстоятелствата, при които то е било извършено.

Тъй като, видно от справката му за съдимост, към момента на извършване на деянието обвиняемия не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност на основание чл.78а НК, а от деянието не са настъпили имуществени вреди, които да подлежат на възстановяване, и за извършеното умишлено престъпление законът предвижда наказание “лишаване от свобода“ до три години или с глоба от сто до триста лева, съдът на основание на основание чл.78а, ал.1 от НК освободи обвиняемия АХМ. ИЗ. М. от наказателна отговорност за извършеното от него престъпление, като му наложи административно наказание “глоба“ в размер на 1000 лева.

При определяне на размера на наказанието съдът отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство чистото съдебно минало на обвиняемия и липсата на отегчаващи отговорността му обстоятелства, които да не са елемент от състава на престъплението и поради това да биха могли да бъдат отчетени като такива, като се съобрази с материалното му положение и имотно състояние според декларацията му в тази насока, приложена на л.74 от досъдебното производство.

Водим от горните мотиви, съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: